

ויקרא פרק יז

(א) וַיְדַבֵּר יְקֹנָק אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר:

(ב) דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן וְאֶל בְּנָיו וְאֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶמַּרְתָּ אֲלֵיהֶם לר"ע: לגזרה שוה, לר"י: על השוחט ולא על המולק < **זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְקֹנָק לֵאמֹר:**

(ג) **אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִשְׁחַט שׁוֹר אוֹ כֶּשֶׂב אוֹ עֵז בַּמַּחֲנֶה** לר"ע: על השוחט ולא על המולק, לר"י: לרבות שחיטת העוף < **אוֹ אֲשֶׁר יִשְׁחַט מִחוּץ לַמַּחֲנֶה:**

עונש כרת לשוחט בחוץ – שהקדישן בשעת איסור הבמות והקריבן בשעת איסור הבמות

(ד) **וְאֵל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא הֵבִיאוּ** להקריב קרבן ליקוק לפני משכן יקוק לר"ע: לרבות שחיטת העוף, לר"י: לרבות זורק < **דָּם יִחֹשֵׁב לְאִישׁ הַהוּא דָּם שֶׁפָּךְ וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מִקֶּרֶב עַמּוֹ:**

מכאן ואילך בזבחים שהקדישן בשעת היתר הבמות והקריבן בשעת איסור הבמות

(ה) **לִמְעַן אֲשֶׁר יָבִיאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת זִבְחֵיהֶם** זבחים שהתרוי לך כבר < **אֲשֶׁר הֵם זִבְחִים** כאלו הקריב על פני השדה < **עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה** עשה < **וְהֵבִיִּים לִיקוֹק אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד** אל הכהן וזבחו זבחי שלמים ליקוק אותם:

(ו) וזרק הכהן את הדם על מזבח יקוק פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליקוק:

אזהרה לזובח בהמה למרקוליס – שלא כדרכה

אזהרה לשוחט בחוץ – שהקדישן בשעת היתר הבמות והקריבן בשעת איסור הבמות

(ז) **לֹא יִזְבְּחוּ** ולא יזבחו לא עוד < **עוֹד אֶת זִבְחֵיהֶם לְשַׁעֲרֵים** אשר הם זנים אחריהם חקת עולם תהיה < **זאת להם ולא אחרת להם** < **זאת להם לדורותם:**

(ח) **וְאֵלֵהֶם תֹּאמַר אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר אֲשֶׁר יָגִיר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר יַעֲלֶה עֲלֶיהָ** לר"ע: לרבות זורק, לר"י: לחליק < **אוֹ זֶבֶח:**

עונש כרת למעלה בחוץ – שהקדישן בשעת איסור הבמות והקריבן בשעת איסור הבמות

(ט) **וְאֵל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד** לר"ע: לחליק, לר"י: על השלם הוא חייב במקטרי חוץ < **לֹא יִבְיֹאֲנוּ** לר"ע: על השלם הוא חייב במקטרי חוץ, ולר"י: על השלם הוא חייב במקטרי פנים < **לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ לִיקוֹק וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מִעַמּוֹ:**

דברים פרק יב

(א) אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יקוק אלהי אבותיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה:

(ב) אבד תאבדו את כל המקמות אשר עבדו שם הגוים אשר אתם ירשים אתם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן:

(ג) ונתפתם את מזבחתם ושבתם את מצבתם ואשרייתם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעו ונאבדתם את שמם מן המקום ההוא:

(ד) לא תעשו כן ליקוק אלהיכם:

(ה) כי אם אל המקום אשר יבחר יקוק אלהיכם מכל שבטיכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה:

(ו) והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ואת מעשרתיכם ואת תרומת ידכם ונדבתיכם ונדבתיכם וזבחיכם וצאנכם:

(ז) ואכלתם שם לפני יקוק אלהיכם ושמתם בכל משלח ידכם אתם וזבחיכם אשר ברכך יקוק אלהיך:

(ח) לא תעשו כן כל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל הישר בעיניו:

(ט) כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר יקוק אלהיך נתן לך:

(י) ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר יקוק אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מכל איביכם מסביב וישבתם בטח:

(יא) והיה המקום אשר יבחר יקוק אלהיכם בו לשכון שמו שם שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם עולתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרמת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליקוק:

(יב) ושמחתם לפני יקוק אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם ונחלייכם ונחלייכם אשר בשעריכם כי אין לך חלק ונחלה אתכם:

אזהרה למעלה בחוץ – שהקדישן בשעת איסור הבמות והקריבן בשעת איסור הבמות

(יג) **הַשְּׁמֵר לָךְ פֶּן תַּעֲלֶה עֲלֵתֶיךָ בְּכָל מְקוֹם אֲשֶׁר תִּרְאֶה:**

(יד) כי אם במקום אשר יבחר יקוק באחד שבטיך **שֵׁם תַּעֲלֶה** עלתיך **וּשְׁם תַּעֲשֶׂה** כל אשר אנכי מצוה:

(טו) רק בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת יקוק אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל:

(טז) רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו פנים:

(יז) לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך ותירשך ויצהרך ובכרות בקרן וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת דך:

(יח) כי אם לפני יקוק אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יקוק אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך ונחלייך ונחלייך אשר בשעריך ושמחת לפני יקוק אלהיך בכל משלח ידך:

(יט) השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימין על אדמתך: ○

(כט) כי יכרית יקוק אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשת אותם מפניך וירשת אתם וישבת בארצם:

אזהרה לזובח לעבודה זרה כדרכה

(ל) השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמים מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה פן גם אני:

(לא) לא תעשה כן ליקוק אלהיך כי כל תועבת יקוק אשר שנה עשו לאלהיהם כי גם את בנייהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם:

מחלוקת רבי ישמעאל ורבי עקיבא

רבי עקיבא	רבי ישמעאל	ויקרא פרק יז	רבי עקיבא	רבי ישמעאל	
לגזרה שוה	לפטור על מליקת העוף	(ב) זֶה הַדָּבָר	(ח) אוֹ זֶבַח	(ד) דָּם יִחָשֵׁב	לחייב הזורק מקצת דמים בחוץ
לפטור על מליקת העוף	לחייב על שחיטת עוף	(ג) אוֹ אֲשֶׁר יִשְׁחַט	(ט) לא יִבְיָאֵנוּ	(ח) אוֹ זֶבַח	לחלק
לחייב על שחיטת עוף	לחייב הזורק מקצת דמים בחוץ	(ד) דָּם יִחָשֵׁב	(ט) לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ	(ט) לא יִבְיָאֵנוּ	על השלם הוא חייב (מוקטרי חוץ שחסרו)
לחייב הזורק מקצת דמים בחוץ	לחלק	(ח) אוֹ זֶבַח	מחייב אפי' בחסר	(ט) לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ	על השלם הוא חייב (מוקטרי פנים שחסרו)
לחלק	על השלם הוא חייב (מוקטרי חוץ שחסרו)	(ט) לא יִבְיָאֵנוּ	(ד) דָּם יִחָשֵׁב	(ג) אוֹ אֲשֶׁר יִשְׁחַט	לחייב על שחיטת עוף
על השלם הוא חייב (מוקטרי חוץ שחסרו)	על השלם הוא חייב (מוקטרי פנים שחסרו)	(ט) לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ	(ג) אוֹ אֲשֶׁר יִשְׁחַט	(ב) זֶה הַדָּבָר	לפטור על מליקת העוף

מחלוקת עולא ורבא

רבא	עולא	ברייתא	
דלא תימא מדאיתרבי במחנה איתרבי נמי שוחט עולה בדרום ת"ל מחוץ למחנה	דלא תימא מדאיתרבי במחנה איתרבי נמי שוחט עולה בדרום ת"ל מחוץ למחנה	יכול חוץ לשלש מחנות? ונילף גז"ש מפרים הנשרפים כדילפי' בהרוגי ב"ד ואפי' אינה מופנה ילפינן בגילוי מלתא כיון דלא אשכחן מחוץ למחנה אלא חוץ לשלש מחנות ת"ל: או עז במחנה	או אֲשֶׁר יִשְׁחַט מִחוּץ לַמִּחְנֶה
לאיתויי כולה בחוץ וצוארה בפנים	לאיתויי השוחט על גגו של היכל שאין ראוי לשחיטת כל זבח	יכול השוחט עולה בדרום יהא חייב? ת"ל: או אל מחוץ למחנה מה חוץ למחנה מיוחד שאין ראוי לשחיטת קדשים ולשחיטת כל זבח, יצא דרום שאע"פ שאין ראוי לשחיטת קדשים קדשים ראוי לשחיטת קדשים קלים	או עז בַּמִּחְנֶה
למעוטי גגו דכיון דאשמעינן מחוץ דעולה בדרום פטור שמע מינה אל פתח אהל מועד לא אכדרך הבאתו קפיד אלא אהבאה כל דהו ובלבד שיהא כולו לתוך חלל העזרה	הראוי לפתח אהל מועד חייבין עליו בחוץ יצאו פרת חטאת וקדשי בדק הבית		וְאֵל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא הֵבִיאוּ
פטור הואיל ונתמעט ע"י ואל פתח אהל מועד לא הביאו	חייב הואיל ואין ראוי לשחיטת כל זבח		השוחט על גגו של היכל